

2. Zušlechťovací obchod surovými bavlněnými tkaninami a přízí bavlněnou za opětný vývoz vyháčkované tkaniny ve stavu obíleném, rozděleném a koupě schopném; druhy háčkování, jimiž uvedené tkaniny zpracovány býti mají, rozpadají se ve čtvero pododdělení.

Povolení k háčkovacímu obchodu zušlechťovacímu udílí okresní finanční ředitelství osobám a závodům požívajícím v ohledu důchodkovém plné důvěry, kteréž pak vyháčkování provedou ve vlastním závodu nebo dají to za mzdu dělníkům vyháčkovati, nebo také dostává se povolení onoho sprostředkovatelům práce (faktorům) kvalifikovaným rovněž jako důvěry hodným v ohledu důchodkovém. Určitá strana může při dovozu zboží a jeho vývozu jednati toliko u jednoho a téhož úřadu celního; zjištění cla státi se má ve výši udané v žádosti před početím obchodu zušlechťovacího, prve než ještě první zásoba zboží k řízení celnímu přihlášena byla. Ústní prohlášení připouští se až do cla v obnosu 15 zl.; písemné prohlášení musí se podati dvojmo a má zejména obsahovati počet celých, dále nedělitelných kusů tkaniny (kuponů), den dovozu, druh háčkování a to jemné ruční a crochetové háčkování atd. Žádá-li strana o vrácení přiměřené částky jistoty celní poskytnuté v hotovosti nebo v cenných papírech právě za uvedené vyháčkované tkaniny, mají úřadové celní obnos 82 zl. za 100 kg. pokládati a počítati při uvedených právě tkaninách vyháčkových předběžně jako uvolňující se jistotu. Jestliže veškerý kusy vyháčkových tkanin vyznačené v některém prohlášení nebo listu známkovacím se vyvázejí, přikročuje se ke srážkám (viz čl. Řízení upravovací).

Zbraně.

I. Pojem.

Zbraně jsou v širším slova smyslu všechny předměty, jichž se užívá k útoku či obraně. V tomto širším smyslu jsou zbraněmi vlastně všechny předměty, beze zřetele k tomu, zda byly zvláště k tomuto účelu zhotoveny, neb zda z pravidla a většinou slouží jiným účelům; tak na př. rozhodl opět a opět kassační dvůr, že nutno se zřetelem na ustanovení trestního zákona za zbraň v širším slova smyslu pokládati: vidle na hnůj (roz. ze dne 4. listopadu 1876 č. 5899), motyky (roz. ze dne 10. července 1874 č. 5035 a ze dne 23. dubna 1877 č. 13.955), obušky a kusy latí (roz. ze dne 13. června 1884 č. 3145 sb. č. 647), vidlici ke kamnům (roz. ze dne 12. dubna 1889 č. 297), kosíř (roz. ze dne 16. dubna 1874 č. 2384 sb. č. 6), železná hrábě (roz. ze dne 3. pros. 1880 č. 8965 č. sb. 296), hole (roz. ze dne 29. dubna 1882 č. 819 sb. č. 445 a ze dne 13. září 1883 č. 5500), kapesní nože (roz. ze dne 11. pros. 1874 č. 10.576 sb. č. 36, ze dne 18. září 1880 č. 7155 a ze dne 19. ledna 1884 č. 13.114) (*sb.* značí Novákovou sbírku rozhodnutí kasačního dvoru viz i 81. str. Manzova vydání trestního zákonníku).

V užším a technickém slova smyslu jsou zbraně nástroje jež jsou opatřeny potřebnými zařízeními, aby dle své povahy sloužily výhradně útočným neb obranným účelům, jsou zhotoveny živnostníky k jich zhotovování zvláště oprávněným a jimi v obchod uvedeny. Tomuto článku připadá však hlavně úloha zabývatí se zbraněmi z různých stanovisek zákonodárných, zvláště pak zbraněmi ve vlastním a technickém slova smyslu.

II. Druhy zbraní.

Zbrojní patent ze dne 24. října 1852 č. 223 ř. z., platný pro všechny korunní země až na Tyroly a Vorarlberg, jakož i zbrojní patent ze dne

18. ledna 1818, vydaný na základě nejvyššího rozhodnutí ze dne 13. července 1818 pro Jižní Tyrolsko (sb. tirol. prov. zák. 5. sv. str. 723) dělí zbraně na zakázané a nezakázané resp. dovolené. Zakázané zbraně jsou ony nástroje, jichž původní a přirozená forma jest úmyslně změněna, aby poranění jimi bylo těžší, jakož i všeobecně každý ukrytý nástroj vhodný k potměšilým útokům, jenž dle své povahy není určen ani k výkonům uměleckým ani živnostensko-řemeslným ani k domácí potřebě (§ 2 zbroj. pat. ze dne 24. října 1852), a konečně každý skrytý a úkladně vražedný nástroj, jímž může býti způsobeno těžké zranění, ať již nástroj jest jakkoliv pojmenován a má jakýkoliv tvar (čl. I. zbroj. pat. pro jižní Tyr.). Pro severní Tyrolsko a pro Vorarlberg platí v tom ohledu gub. nařiz. ze dne 21. března 1794 a 31. července 1836 čís. 13.094, a pak. praes. dekret ze dne 8. března 1836 čís. 511, jímž se zakazuje zhotovování, prodej a nosení lehkou ukrytelných vražedných zbraní. K zakázaným zbraním náleží zvlášť: dýky, stiletý neb nože na způsob stiletů dutě probrousené, trojhrané kordy, trombony, (terceroly), kapesní pistole menšího měřítka než 18 cm., pažbu a hlaveň v to počítaje, větrovky všelikého druhu, granáty ruční a skleněné, petardy a zapalovací rakety, konečně pak všeliká zbraň ukrytá jakéhokoli druhu, příhodná k potměšilým útokům, na př. pušky v holi, hole s kordem a pod. Ohledně revolverů bylo min. nařiz. ze dne 4. února 1898 nařízeno, že na příště revolvery kratší než 18 cm. nemají býti prostě na roveň postaveny s kapesními pistolemi a proto nemají býti všeobecně pokládány za zapovězenou zbraň. Min. nař. ze dne 20. srpna 1857 č. 159 ř. z. prohlášena byla za zbraň zapovězenou i děla. Za zapovězenou munici prohlašuje se střelná bavlna a podobné výbušné látky. Zbrojní patent pro jižní Tyroly vypočítává dále jako zbraně zapovězené tyto zbraně: nože kapesní i nože s pevným držadlem; nože na péro či bez něho, jichž hrot není zakulacen; v holi ukryté bodné kordy a stiletý; krátké pistole neb tercerole jakož i větrovky a pušky vzduchem nabíjené. Všechny ostatní zbraně, jež nemají právě vyčtených zvláštních znaků, jsou nezakázány a tedy dovoleny.

III. Právo živnostenské.

1. Výroba a prodej zbraní a muničních předmětů patří mezi živnosti koncesované (§ 15 ad 10 živn. ř.). Uchazeči o koncesi musí prokázati dostatečnou odbornou schopnost nabytou zvláštními, na odborných ústavech či praktickým upotřebením při výrobě získanými vědomostmi a předložit živnostenskému úřadu vysvědčení dotýčného odborného vzdělacího ústavu nebo pracovní vysvědčení. Jedná-li se o udělení koncesse k výrobě a prodeji střelných zbraní, musí uchazeč, nepodává-li důkaz své schopnosti předložením vysvědčení dotýčného odborného vzdělacího ústavu, prokázati vysvědčením za vyučenou, že se živnosti řádně vyučil (nař. ze dne 17. září 1883 č. 151 ř. z.).

Vysvědčení, kterým se stvrzuje, že uchazeč s dobrým prospěchem absolvoval odbornou školu ve Ferlachu, postačí k udělení koncesse (min. vñ. ze dne 23. října 1883 č. 35.010).

Živnostníci a obchodníci, jež mají právo vyráběti zbraně a látky muniční a vésti jimi obchod, mohou provozovati živnost a obchod výhradně jen ve svých dílnách a v místnostech ku prodeji ustanovených. Propadli by tedy trestu, kdyby mimo místa tato neb jinak tajně zbraně neb muniční látky vyráběli nebo prodávali, jakož i tím, kdyby zásoby

těchto věcí jakýmkoli způsobem zatajovali úřadu, kterýž je vyzval, by je udali.

2. Leč i pouhý obchod zbraněmi a předměty muničními (bez jich výroby) jest živnost koncessovaná; k udělení koncesse pak nutno prokázati dle předpisů spůsobilost, což může se státi pracovním vysvědčením, event. vysvědčením pracovním na vyučenou o odborném vzdělání, nabytém v dotýčném obchodním odvětví, kde uchazeč jako pomocná síla pracoval (výn. min. obch. ze dne 2. srpna 1884 č. 22.284). I k prodeji broků třeba jest koncesse (výn. dolnorak. místodržitelství ze dne 13. března 1882 č. 4547).

Kromě živnostníků a obchodníků, k vyrábění a prodeji zbraně neb munice oprávněných, nemá vůbec nikdo práva zbraň nebo munici jakéhokolik druhu, ani ku své vlastní potřebě vyráběti nebo živnostenským způsobem prodávati (§ 4 zbroj. pat. ze dne 24. října 1852).

3. Zapovězenou zbraň a zapovězenou munici nesmějí však ani oprávnění živnostníci a obchodníci zhotovovati a prodávati, jestliže k tomu neobdrželi zvláštního povolení. Za povolení to má se žádati u politického zemského úřadu, kterýž povolení to udělí výminkou z příčin zřetele hodných a slyšev prvé zeměpanský úřad bezpečnostní a při tom určitě ustanoví, jakou zbraň a munici a mnoholi jí dělati dovoluje a v jaké míře může se jí provozovati obchod.

4. Věci muniční, dovolené i také zapovězené, mohou se výjimkou vyráběti i v chemických laboratořích veřejných učilišť, avšak i tam jen tolik, kolik jest třeba k účelům vědeckým.

IV. Držení zbraní.

1. Dovolené zbraně a dovolenou munici míti jest oprávněn každý, kdo není již zákonem neb úřadem výslovně z držení zbraní vyloučen, však i dovolené zbraně a munice nesmí míti nikdo více, nepřiměřené množství, jež by budily důvodné podezření nějakého zneužívání. Kdo má zbraně nebo věci muničních více než jí osobně potřebuje, má to oznámiti zemskému politickému úřadu, kterýž v té příčině učiní, co bude nutno (§ 12 zbroj. pat. ze dne 24. října 1852).

Zbraně a munice, jež nemůže býti jich držiteli ponechána, má se úředně zabaviti. Vlastník může je však i osobám, jež v tom směru nevzbuzují žádného podezření, prodati neb žádati, aby byly učiněny nepotřebnými a tak mu byly vydány. Neustanoví-li vlastník průběhem tří měsíců, co se má s předměty těmi státi, mají býti úředně vydraženy a výtežek pak vlastníku po uhrazení výloh s vydražením spojených vrácen (min. nař. ze dne 20. srpna 1857 č. 159 ř. z.).

2. Míti munici vojenskou dovoleno jest toliko těm, jimž služba k tomu práva dává aneb kteří výjimkou obdrželi zvláštní zmocnění, že mohou takové muniční předměty míti.

3. Míti zbraň a munici zapovězenou dovoleno jest :

a) pravidelně jen tomu, kdo k tomu obdrží zvláštní písemné povolení (zbrojní pas); za povolení to nutno žádati u politického zemského úřadu a mají se prokázati zřetele hodné příčiny, z kterých kdo má zapovězené zbraně neb munice nutně potřebí. Není-li proti tomu žádné překážky, má se žádané povolení písemně po slyšení zeměpanského bezpečnostního úřadu uděliti a k němu, žádá-li se za to, připojiti i povolení ke koupi pro dotýčného živostníka. Zvláště může se dáti povolení ku koupi a pro-

deji takových zbraní oprávněným obchodníkům zbraněmi a ku držení jich jednotlivým osobám i tehda, když se jedná o starou neb z užívání vyšlou zapovězenou zbraň, která má toliko cenu historickou neb uměleckou neb cenu zvláštní obliby.

b) V povolení, uděleném živnostníkům a obchodníkům, dělati nebo prodávati zapovězenou zbraň a munici, obsaženo jest i povolení, držeti takové věci.

c) Též i povolení, dané chemickým laboratořím veřejných učilišť, obsahuje spolu i právo, míti dotýčné muniční předměty.

d) Taktéž nepotřebují ti, kdož mají právo provozovati živnost nějakou nebo zaměstnání, při němž mají zapotřebí nástrojů, jež mají povahu zapovězené zbraně nebo při němž mají zapotřebí zapovězené munice, zvláštního povolení, by mohli tyto předměty míti.

e) Zbraní a munice řečené může se však někomu jen tolik povolit, co se srovnává s potřebou a okolnostmi a co neudává příčiny k důvodnému podezření, že by jí nějak zneužíval (§§ 8—11 cit. zbroj. pat.).

V. Nosení zbraně.

1. Oprávnění nebo povolení, aby kdo směl zbraň míti, nezavírá v sobě oprávnění a povolení, aby ji mohl i nositi. K nosení zbraně nutno zpravidla zvláštní povolení.

2. Výjimečně jsou oprávnění k nosení zbraně beze zvlášť uděleného povolení:

a) Aktivně sloužící vojenské osoby (výn. min. voj. ze dne 2. dubna 1853 č. 63 ř. z.) jakož i vůbec ti, kdož podle své služby nebo své vlastnosti mají buď právo či povinnost nositi zbraň; smějí však nositi jen takovou zbraň, která náleží ku předepsanému vyzbrojení neb ku předepsanému oděvu;

b) ti, jichž živnost neb zaměstnání to s sebou přináší, že musejí zbraně nebo nástrojů jí za rovné pokládaných i mimo dům nositi, leč jen v čas skutečného provozování živnosti nebo zaměstnání;

c) osoby civilní, u nichž v jednotlivých korunních zemích podle posavadního obyčeje zbraň jest příslušenstvím obvyklého kroje zemského, ač, nebylo-li jim právo to v tom neb onom případě odejmuto, a to jen co se týče zbraně, náležité ke kroji zemskému;

d) služebnictvo soukromé, k jehož stejnokroji nebo livreji se obyčejně zbraň nosí, ač nebylo-li jednotlivým osobám odejmuto právo nositi zbraň, a jen jakožto příslušenství stejnokroje nebo livreje;

e) cizozemští cestující, jež nosí ke stejnokroji neb národnímu kroji zbraň, jakož i služebníci jich, co se týče livreje pod obmezeními svrchu udanými, a

f) střelci řádné, s úředním povolením zřízené střelnice, ač nebylo-li tomu neb onomu z nich právo k nosení zbraně odejmuto, když navštěvují střelnici.

3. Kdo má právo nositi zbraň, jest i oprávněn dáti si svou zbraň a muniční předměty donášeti na určená místa svým služebnictvem.

VI. Zbrojní pas.

Zbrojní pas jest písemné úřední povolení, míti zakázanou zbraň neb munici a zbraň vůbec nositi.

1. K vydávání zbrojních pasů jsou oprávněny okresní politické úřady (v Praze policejní ředitelství) (§ 4 provád. nař. ze dne 29. ledna 1853 č. 16 ř. z.).

2. Zbrojní pasy mají platnost jen pro ty kusy zbraní, pro ty osoby, pro tu potřebu a na ten čas, na který jsou vyhotoveny a musí se po projití času obnoviti.

3. Pasy zbrojní platí jako legitimace i kromě správního okresu, pro který jsou vydány.

4. Přeloží-li však ten, kdo má nějakou zbraň, k jejíž nošení má ještě platný zbrojní pas, své bydliště do jiného okresu, má se dáti v šesti nedělích po přestěhování zbrojní pas u úřadu nového okresu, který k vyhotovování zbrojních pasů jest příslušný, pod neplatností vidovati.

5. Kdo má potřebu k nošení zbraně zbrojního pasu, má míti tento pas, nosí-li zbraň při sobě, aby se jím mohl dle potřeby vykáhati.

6. Přepustiti zbrojní pas někomu jinému jest zakázáno.

VII. Trestní oznámení.

1. Živnostníci a obchodníci dopustí se trestního činu:

a) prodají-li komu zapovězenou zbraň, aniž by kupec předložil dříve povolení ke koupi;

b) když o takových věcech zapovězených, kteréž jim někdo, neprokázav povolení, že je může míti, ku prodeji, k zaslání, nebo k jakémukoli jinému konci přinese neb zašle, ihned k úřadu bezpečnostnímu oznámení neučiní a zapovězenou zbraň nebo munici, je-li to možno, dotud, až se stane další nějaké opatření, u sebe nepodrží;

c) všeliké nedovolené zhotovování zbraně, byť i nebyla tato zapovězena nebo povahou svou podezřelá, jakož i předmětů muničních, potrestáno budiž vězením od 1 do 14 dní, všeliký pak nedovolený obchod se zbraní a věcmi muničními, kterýmiž se i obchod komisionářský a spediční rozumí, vězením ode tří dnů až do jednoho měsíce kromě toho, že věci nalezené propadnou;

d) kdo by, nemaje k tomu povolení, zbraň neb munici v takém množství vyráběl, objednal, od někoho bral nebo prodával, která se s potřebou a okolnostmi jeho nesrovnává, a důvodné podezření zlého užívání vzbuzuje, potrestán buď, kromě toho že věci nalezené propadnou, vězením ode tří měsíců až do jednoho roku;

e) živnostníci a obchodníci, kteří mají povolení prodávati zbraň a munici zapovězenou, jsou povinni o prodeji vésti knihu záznamní, v níž se mají bedlivě zapisovati osoby, kterým, i čas, kdy taková zbraň neb munice byla prodána, jakož i povolení, proti jehož předložení jediné prodej smí se uskutečniti. Kdo opomine vésti knihu záznamní, budiž po prvé potrestán pokutou od desíti až do padesáti zlatých, po druhé do sta zlatých. Při dalším opakování toho budiž vyřknuta ztráta živnosti.

2. Měl-li by někdo, nemaje k tomu dovolení, zbraň a munici, potrestán budiž peněžitou pokutou od desíti až do sta zlatých nebo vězením ode tří dnů až do jednoho měsíce, kromě toho, že zbraň a munice nalezená propadne. Jsou-li tu okolnosti přitěžující, může se také naléztí pokuta až do pěti set zlatých nebo vězení až do tří měsíců.

3. Kdo by, nejsa k tomu oprávněn a neprokázav potřeby k odvrácení hrožícího nebezpečství, nosil zbraň, tomu budiž uložena kromě toho, že propadne zbraň, kterou bez dovolení nosil, pokuta od pěti až do patnácti zlatých nebo vězení od jednoho až do tří dnů. Jsou-li tu však přitěžující okolnosti, má býti ustanovena pokuta od desíti do tří set zlatých neb vězení od tří dnů až do tří měsíců.

VIII. Zvláštní ustanovení pro obchod s ruční střelnou zbraní.

1. Zákon ze dne 23. června 1891 č. 89 ř. z. obsahuje podrobné ustanovení o povinném úředním vyzkoušení ručních střelných zbraní. Vyzkoušení jich děje se v úředních zkušebních ústavech (Ferlach, Praha, Vejprty a Vídeň) a jemu podléhají všechny ruční střelné zbraně v tuzemsku vyrobené bez rozdílu kalibru a rozměru a pak střelné zbraně z ciziny dovážené, nejsou-li opatřeny cizozemskou značkou o vyzkoušení.

2. Vyzkoušení ruční střelné zbraně pro vojenské vyzbrojení určených, v tu- i cizozemsku, má se provésti zvláštními vojenskými komissemi dle ustanovení cit. zákona.

3. Ustanovení trestní:

a) Přestupky předpisů o vyzkoušení ručních střelných zbraní spáchané soukromníky mají se trestati peněžitými pokutami od 1—100 zl. neb vězením od 6 hodin do 14 dní (výn. min. obch. ze dne 21. prosince 1891 č. 56.262).

b) Napodobení nebo padělání úředních značek (značek o zkoušení) trestá se jako podvod ve smyslu § 199 lit. d tr. z.

c) Výrobci a obchodníci jakož i jich zřízcenci, kteří prodávají, zasílají nebo vydražují nevyzkoušené ruční střelné zbraně, neb zbraně jiného kalibru, než jaký na nich udán, mají býti potrestáni dle živnostenského řádu, dotýčné zbraně mají se zabavit, z úřední povinnosti má pak býti nařízeno jich vyzkoušení a to nákladem strany. Je-li výsledek straně příznivý, mají býti zbraně živnostníkům vráceny, jinak učiněny býti neupotřebitelnými.

IX. Zbraně ve smyslu všeobecného trestního zákona.

Všeob. tr. z. užívá výrazu zbraně ne vždy v technickém a vlastním slova smyslu, nýbrž zahrnuje toto v označení často každý předmět, jehož užívá útočník nebo napadený k útoku či obraně, tak na př. v případě § 82 při veřejném násilí proti úředním osobám, činěn-li odpor se zbraní v ruku. Krádež stává se zločinem, a to bez zřetele na obnos, byl-li zloděj opatřen puškou či jiným, osobní bezpečnosti nebezpečným nástrojem. I v tomto případě pojímá § 174 pojem »zbraň« v nejširším toho slova smyslu. Při souboji předpokládá však tr. z. použití skutečné a nebezpečné zbraně, jak už na to nutně poukazuje zákonné označení »smrtící zbraně« (§ 158) a tak i v případě § 192 při loupeži, kde užívá zákon výrazu »vražedné zbraně«.

X. Právo celní.

1. Zásilky zbraní a předmětů muničních musí býti jak ve státním území, tak i při dovozu, vývozu nebo průvozu z ciziny i do ciziny opatřeny zbrojními nebo muničními průvodními listy.

2. Aby komu byl vydán zbrojní či muniční průvodní list, k tomu jest třeba pouze ústně se oň přihlásiti. K vystavení takového zbrojního nebo muničního průvodního listu jsou zmocněny policejní úřady a tam, kde jich není, politické úřady I. instance — ty však mají, naskytají-li se nějaké pochybnosti, vyžádati si rozhodnutí nadřízeného úřadu.

3. Při pouhém přenášení zbraní a předmětů muničních s jednoho místa tuzemsku do jiného, při němž nemění se osoba držitele, jako na př. při přesídlení, zaslání k opravení, postačí místním úřadem vidované (certifikáty) stvrzenky držitele zbraně.

4. Za úředně schválené průvodní listy mohou dále platiti při živnostnících, obchodnících, povoznících a dopravních podnikatelích i jimi podepsané v předu vyjmenovanými úřady úředně vidované nákladní listy neb lístky zasílatelské.

5. V oněch případech, v nichž se jedná o dovoz nebo průvoz preparátů, jež podléhají prachovému monopolu, jakož i předmětů, jež obsahují takovéto preparáty, jest potřebí k dosažení muničního průvodního listu průkazu, že dáno bylo již v § 19 celn. monop. řádu předepsané úřední povolení ke koupi po př. ku průvozu dotýčné zásilky z cizozemska a to úřadem k tomu kompetentním (nyní jest to říšské ministerstvo války).

6. Za m u n i c i při zásilkách nutno pokládati:

a) Černý prach (střelný a trhací prach), střelnou bavlnu, jakož i všechny ostatní výbušné látky, jichž možno používati ke střelení.

b) Hotové patrony pro střelné zbraně a duté střely.

c) Munice Flobertovu, zápalné kloboučky pro střelné zbraně a duté koule (střely), zápalná zrcadélka, patronová pouzderka a zápalná zařízení a zapalovače střel.

d) Jinaké předměty všech druhů sloužící k účelům válečným, ať obsahují jakékoliv výbušné látky a

e) trhací kapsle (trhací zápalné kloboučky).

7. Při dodávkách nebaleného či v patronách baleného prachu, jež docházejí ze soukromých továren na prach neb od autorisovaných výrobců prachu do aerárních skladišť, pak při zásilkách z těchto licentovaných prodavačů prachu ve velkém i oněm v malém, podnikatelům dolů a staveb a majitelům kamenných lomů, dále při zásilkách prodavačů ve velkém, maloobchodníkům a naopak a konečně při zásilkách licentovaných prodavačů prachu konsumentům zastupují místo k zásilkám munice jinak nutných a předepsaných průvodních listů kolkování nepodléhající plakáty vydávané sklady a filialními sklady dělostřeleckého náradí neb jejich správními odděleními za zapravení útrat s řízením spojených.

8. Při dovozných a průvozných zásilkách zbraní a munice mají celní úřady pro dovoz poznámkou vyznačiti na úřední listině pro dotýčné transporty zbraně a munice listinná data zbrojních a muničních průvodních listů.

9. Ohledně zásilek zbraně a munice vojenskou správou platí dotýčné zvláštní vojenské předpisy, po př. vojenskými úřady stranám udělené předpisy (min. nař. ze dne 1. října 1896 č. 182 ř. z. a min. nař. ze dne 11. února 1860 č. 39 ř. z.).

10. V případech, mají-li býti zásilky zbraní ve množství větším než 6 kusů, neb zásilky munice, jež docházejí po železnicích z cizozemska, celním úřadem pohraničním pouhým listem opovědním odkázány na celní úřad uvnitř celního území ku provedení celního řízení, musí býti průvodní list podán již při pohraničním celním úřadě, jenž má jej přiložiti k listu opovědnímu. Přišlo-li by se při celním úřadě, k němuž zásilka na základě opovědního listu dojde, na to, že její obsah byl prohlášen pod názvem, z něhož nedalo se poznati, že zásilka obsahuje zbraně či munici, neb že bylo menší množství udáno než jak úřední prohlídka zjistí, má býti zavedeno nejen trestní řízení důchodkové pro přestupek celních předpisů, nýbrž podána ihned o tom i zpráva bezpečnostnímu úřadu (vým. min. fin. ze dne 2. února 1861 č. 5110 č. 17 ř. z.).

XI. Právo poplatkové.

Zbrojní pasy podléhají poplatku 1 zl. Žádosti o vydání zbrojního pasu jakož i rekursy proti odeprání jeho jsou prosty poplatku (výn. min. fin. ze dne 16. května 1853 č. 16.149 a ze dne 15. března 1854 č. 7171); taktéž jsou i zbrojní a muniční průvodní listy při zásilkách zbraní a munice poplatku a kolku prosty (§ 1 nař. ze dne 11. února 1860 č. 39 ř. z.).

Zdi.

I. Řády stavební.

Všeobecná pravidla, jež zvláště dle novějších stavebních řádů mají platnost pro stavbu zdí, dají se takto v celku vypočítati:

1. Síla zdi jest závislá na jich výšce, vlastní tíži, na zatížení, na účelu, k jakému jsou ustanoveny a na stavivu, z něhož se mají provésti; dlužno ji tedy prvé výpočtem vyšetřiti, při čemž nebudiž brán zřetel k omítce.

2. Každý dům, jenž se má nově zříditi, měž své vlastní samostatné a dostatečně silné zdi.

3. Jakou měrou mají býti sesíleny hlavní zdi směrem s hora dolů vyšetřiti dlužno podle způsobu stropů mezi jednotlivými patry a podle tíže, kterou jest budově nésti; dle toho pak, je-li hlavní zeď konstrukcí stropu více neb méně seslabena, má zeď tato buď v každém patře buď po každá dvě patra silnější se státi vždy o čtvrt délky cihlové; pod přizemím musí býti bezvýminečně sesílena o půl délky cihlové.

4. Zdi, v nichž se zřizují komíny, buďtež na každé straně komínu silné alespoň z šíří cihly, roury průdušné mějtež na každé straně sílu z tlouští cihly, průduchy pak pro roury záchodové stranou proti sousední neb obytné prostře mějtež zeď v síle celé délky cihlové.

5. Zdi požární a lomenice buďtež dle své délky a výšky zřízeny v síle buď délky cihlové, buď šířky cihlové a to dle potřeby buď s přiléhajícími pilíři nebo bez nich.

6. Zřizují-li se hlavní nebo střední zdi z lámaného kamene, budiž síla jejich přiměřeně rozšířena podle toho, jak pevný jest kámen, jaká je jeho vaznost a jak se dá zpracovati. Dále má stavební úřad se postarati, aby zdi vůbec stavěné z lámaného kamene byly dosti silných dimensí, aby značně zatížené zdi byly sesíleny pilíři, by stěny příčné byly podchyceny atd., má dále uložiti uchazeči o povolení stavby dodržení určitých podmínek a nad dodržení tím bdíti. Pro všechny tyto případy a zvlášť při kromobyčejných zřídka se vyskytujících konstrukcích nedá se stanoviti žádné mathematicky přesné pravidlo a proto zůstaveno jest posouditi, zda jsou přípustny, volnému uvážení stavebního úřadu; při tom má eventuelní záporné rozhodnutí odůvodniti přesným výpočtem nosnosti, naproti čemuž jest též i ten, kdo stavbu řídí, povinen technicky i mathematicky dovoditi, že jím projektované zvláštní konstrukce jsou technicky přípustny.

7. Zřizování stěn hrázděných aneb prkenných ku přehrazení jednotlivých místností dovoluje se jenom tam, kde by zeď na nosících (traversách) aneb na pasu buď vůbec vystavěti se nemohla aneb kde by se to dalo provésti toliko s velikými obtížemi a kde stěny takové mezi dvěma ohnivzdornými stěnami oddělovacími státi mají daleko od místa určeného k topení. Takovéto stěny hrázděné neb dřevěné musí se ostatně samy nésti, na obou koncích spočívati na zdi a s obou stran býti omítnuty maltou. V bezprostřední blízkosti některého topení budiž vždy zřízeno plné zdivo.